

Bisschoppenconferentie van België

Guimardstraat 1 – B-1040 Brussel

Conférence épiscopale de Belgique

rue Guimard 1 – B-1040 Bruxelles

Persbericht:

Oproep van mgr. Kockerols op de bisschoppensynode: gehuwde mannen moeten tot het priesterschap geroepen kunnen worden.

Mgr. Jean Kockerols, hulpbisschop voor Brussel, vertegenwoordigt de Bisschoppenconferentie van België op de Bisschoppensynode, die van woensdag 3 tot zondag 28 oktober 2018 in Rome plaats vindt. Het thema van de synode luidt: De jongeren, het geloof en het onderscheiden van de eigen roeping.

Elke bisschop die aan de bisschoppensynode deelneemt, krijgt in de loop van de synode 4 minuten spreektijd. Mgr. Kockerols kwam vanmorgen aan de beurt. Hierna volgt de integrale tekst van zijn interventie, met als titel: *Roeping en roepingen*.

<<

Ik wil u in enkele punten uitnodigen tot een beter begrip van hoe wij de term *roeping* gebruiken.

1. (De levenskeuze) De fundamentele roeping die in het bewustzijn van elke mens weerklinkt, is **het appel tot leven**. *Kies het leven, dan zal je met je nakomelingen het leven bezitten* (Dt 30,19). Die fundamentele keuze, elke dag van ons bestaan te vernieuwen, wekt zelfvertrouwen; wat op zijn beurt leidt tot openheid voor anderen en een engagement om de wereld te dienen. Het appel tot leven is weg van humanisering.
Je zult het leven bezitten... door de Heer uw God te beminnen, naar Hem te luisteren en aan Hem gehecht te blijven (Dt 30,20). Voor de christen is dit appel tot leven een uitnodiging om leerling van Christus te zijn en te worden: *Kom en volg Mij*. Het antwoord, in alle vrijheid gegeven, bestaat erin zijn leven vorm te geven naar dat van de Christus: om vertrouwen te ontwikkelen in God, het gebed, de liefde, de vreugde, de zelfgave... Het appel van de Heer stelt een weg van vergoddelijking, van heiligheid voor.
2. (Keuzes in het leven) Deze **roeping van het doopsel** is **bron en hoogtepunt** van *elke* andere roeping. Eerst die van het alledaagse, waarvan het antwoord een voorbereiding is op de grote keuzes op de keerpunten van het leven. Hier moet de Kerk, met de nodige pedagogie, de onderscheiding van de jongeren begeleiden. Zij moet hen helpen de *exegese* te maken van hun leven, opdat ze leerlingen zouden kunnen worden van de Christus, elk op zijn eigen ritme. Als zij zich hierin niet meer inzet, zal de Kerk haar geloofwaardigheid blijven verliezen.
3. (De keuze van een levensstaat) Het is ook om die reden dat de Kerk de vragen begeleidt die verbonden zijn aan de levensstaat: het christelijke huwelijk en het celibaat voor het Koninkrijk. Die twee roepingen verdienen het, in gelijke mate, te worden gewaardeerd door de Kerk.
4. Ten slotte opent de roeping van het doopsel de harten van sommigen - gehuwd of ongehuwd - voor **de roeping van de Kerk** om, in naam van de Heer, haar te **dienen**, om een *dienaar* van de christelijke gemeenschap te zijn. De eerste die oproept is in dit geval de Kerk! Trouwens, wanneer zijn naam wordt genoemd, treedt de wijdeling naar voor en zegt: *Hier ben ik*. Vervolgens wordt de bisschop aangesproken met de woorden: De Heilige Kerk stelt u N voor en vraagt u hem tot priester te wijden.
5. Er is *één* christelijke roeping, die van het doopsel, en er zijn *meerdere* roepingen die haar **gestalte** geven. Sta me toe te besluiten: ik ben ervan overtuigd dat sommige jongeren, die in

hun roeping van het doopsel het appel hebben ontdekt zich te engageren in de huwelijksband, graag zouden antwoorden: *Hier ben ik*, mocht de Kerk hen tot het **priesterambt** roepen.

+ Jean Kockerols

Rome, woensdag 10 oktober 2018

>>

IPID – Brussel, woensdag 10 oktober 2018